

bl.a. det signal, en sådan lovgivning vil sende: at kvinders kroppe ikke er noget, man kan købe. Desuden vil en sådan lovgivning også sætte fokus på prostitutionskunden – et fokus, vi helt har manglet i den danske debat. Faktum er jo, at det er kundernes efterspørgsel, der driver værket. I den lovlige prostitutionshandel indgår to mennesker, en sælger og en køber. Sælger, som oftest er en kvinde, må udbyde sig selv på gaden, på barer, på såkaldte massageklinikker, i aviser eller på internettet. Dermed bliver kvinden den synlige. Det er hende, som samfundet ser, og det er hende, vi forbinder med prostitution. Det er hende, der bliver udstillet socialt. Køberen er oftest en mand. Han behøver imidlertid ikke at reklamere med sin rolle i prostitutionshandlingen, han kan holde sin medvirken hemmelig. Han er den usynlige part. Måske derfor har vi som samfund kun i meget ringe grad beskæftiget os med manden. I forskning, i folketingsdebatter og i den generelle offentlige debat har vi indtil for ganske nylig været alt for tilbøjelige til at sætte fokus på den kvindelige sælger.

Skal vi for alvor have gjort noget ved situationen, er det vigtigt, at vi får set nærmere på kunden. Vi ved, at omkring 14 pct. af danske mænd har købt sex mindst en gang. Skulle vi tage at se lidt nærmere på disse usynlige mænd? Jeg kender kun til én større undersøgelse af de mandlige sexkunder i Danmark – den undersøgelse, som VFC Socialt Udsatte foretog i 2005. Det er en udmærket undersøgelse, men vi har brug for mere viden om kunden. Derfor mener vi i Ny Alliance, at det kan være en god idé at se nærmere på de positive og negative effekter ved at kriminalisere prostitution, bl.a. kan vi se nærmere på Sverige. Et stort problem ved de svenske erfaringer er, at meldingerne angående de effekter, som den svenske lov har haft, er meget svingende, alt efter hvem man spørger.

Jeg håber, at en kommission kan øge vores viden om de effekter, en kriminalisering af kunden vil have. Dog spørger jeg mig selv, om en kommission er det bedste forum til at belyse problemstillingen i. Kommissioner er jo ikke kendt for at være specielt hurtigtarbejdende. Måske kunne det være mere hensigtsmæssigt med en anden type udvalg.

Med det forbehold støtter Ny Alliance beslutningsforslagets gode intentioner.

Kl. 14:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Hækkerup.

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karen Hækkerup (S):

Til det sidste, som Ny Alliances ordfører nævnte om arbejdslængden for kommissioner, ved vi jo, at det er folk, der gerne tager sig god tid, fordi de arbejder meget grundigt. Men lige præcis for at foregribe dette i forbindelse med en kommission, som skulle se på eventuelle bivirkninger ved en kriminalisering af købesex, har vi netop indskrevet i overskriften på forslaget, at det skal være en hurtigtarbejdende kommission.

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en rigtig god debat. Jeg synes, det har været godt, at vi har fået lejlighed til at drøfte prostitution, og også at høre, hvor mange herinde der i virkeligheden bekymrer sig rigtig meget for de mænd og kvinder, der er i prostitution. Vi ved fra rigspolitiet, at vi i Danmark har omkring 6.000 prostituerede. Vi ved også, at det er omkring en tredobling siden 1990, så da jeg kom til at sige, at tallet er stigende, og ministeren afviste det, må jeg sige, at det er tallet ifølge de oplysninger, jeg har – det er så godt nok i forhold til nogle gamle tal, at der har været en voldsom stigning, så det kan godt være, at tallet ligger forholdsvis stabilt, hvor det er nu – og 6.000 mænd og kvinder i prostitution er immer væk stadig væk en del.

I landene omkring os har man gjort alt muligt forskelligt for at begrænse prostitution. Det, som Socialdemokraterne gerne vil med det her forslag, er simpelt hen at blive klogere. Jeg synes, at der har været så utrolig mange gode bemærkninger fra mange af ordførerne, som jo også mange af dem har støttet de forskellige intentioner, som ligger i Socialdemokraternes forslag.

Det var under den tidligere SR-regering, at man afkriminaliserede den prostituerede, og det gjorde man med rigtig god grund, for der var ikke nogen som helst god grund til at fastholde en prostitueret i en situation, som det ville være meget svært at komme ud af, fordi vedkommende dermed også over for de offentlige myndigheder skulle erkende at have begået noget kriminelt.

Prostitution er derfor i dag sådan lidt en mellemting mellem at være et erhverv og ikke at være et erhverv. Den prostituerede betaler jo skat af sin arbejdsindkomst, men hun har ikke ret til sygedagpenge eller til arbejdsskadeerstatning. Det er så at sige et lidt mærkeligt felt, sådan lidt midt imellem, og man taler jo meget om: Er det et overgreb, er det et erhverv? Hvad er det egentlig, vi har med at gøre? Vi ved, at det